

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 338

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60^ο έτος
9 Οκτωβρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 338/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 338/02

Υπόθεση C-287/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Fidelidade-Companhia de Seguros SA κατά Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira (Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Ασφαλιστική σύμβαση συναφθείσα βάσει ψευδών δηλώσεων σχετικά με την ιδιοκτησία του οχήματος και την ταυτότητα του συνήθους οδηγού του — Λήπτης της ασφαλίσεως — Έλλειψη οικονομικού συμφέροντος προς σύναψη της ανωτέρω συμβάσεως — Απόλυτη ακυρότητα της ασφαλιστικής συμβάσεως — Αντιτάξιμο σε τρίτους, θύματα ατυχήματος)

2

2017/C 338/03

Υπόθεση C-386/17: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 27 Ιουνίου 2017 — Stefano Liberato κατά Luminita Luisa Grigorescu

3

EL

2017/C 338/04	Υπόθεση C-387/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις 28 Ιουνίου 2017 — Presidenza del Consiglio dei Ministri κατά Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA	3
2017/C 338/05	Υπόθεση C-406/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Acea Energia SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.	4
2017/C 338/06	Υπόθεση C-407/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Green Network SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.	5
2017/C 338/07	Υπόθεση C-408/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Enel Energia SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.	7
2017/C 338/08	Υπόθεση C-417/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουλίου 2017 — Hera Comm Srl κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico	8
2017/C 338/09	Υπόθεση C-435/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tartu Halduskohus (Εσθονία) στις 18 Ιουλίου 2017 — Argo Kalda Mardi talu κατά Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)	9
2017/C 338/10	Υπόθεση C-441/17: Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	9
2017/C 338/11	Υπόθεση C-461/17: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 28 Ιουλίου 2017 — Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan κατά An Bord Pleanála	11
2017/C 338/12	Υπόθεση C-498/17: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας	12

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 338/13	Υπόθεση T-47/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Sigma Orionis κατά ΕΟΕ (Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διαιτησίας — Πρόγραμμα-πλαίσιο Ορίζων 2020 για την έρευνα και την καινοτομία — Απόφαση περί αναστολής καταβολής των πληρωμών και καταγγελίας των συμβάσεων επιχορηγήσεως κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Ποσά τα οποία υποστηρίζεται ότι οφείλει ο ΕΟΕ στο πλαίσιο της εκτελέσεως των συμβάσεων επιχορηγήσεως — Αίτημα αποζημιώσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υφίσταται επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)	14
2017/C 338/14	Υπόθεση T-48/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Sigma Orionis κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) και πρόγραμμα-πλαίσιο Ορίζων 2020 για την έρευνα και την καινοτομία — Απόφαση περί αναστολής καταβολής των πληρωμών και καταγγελίας των συμβάσεων επιχορηγήσεως κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Ποσά τα οποία υποστηρίζεται ότι οφείλει ο ΕΟΕ στο πλαίσιο της εκτελέσεως των συμβάσεων επιχορηγήσεως — Αίτημα αποζημιώσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υφίσταται επείγον — Στάθμιση συμφερόντων]	14
2017/C 338/15	Υπόθεση T-653/16 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Μάλτα κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κοινή αλιευτική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 — Αλληλογραφία Μάλτας και Επιτροπής — Πρόσβαση παρασχεθείσα στην Greenpeace — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Fumus boni juris — Στάθμιση συμφερόντων]	15

2017/C 338/16	Υπόθεση T-439/17: Προσφυγή-αγωγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Yellow Window κατά EIGE	15
2017/C 338/17	Υπόθεση T-501/17: Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2017 — Mutuality Complementaria de Previsión Social Renault España κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	16
2017/C 338/18	Υπόθεση T-512/17: Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2017 — OCU κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)	17
2017/C 338/19	Υπόθεση T-546/17: Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2017 — Haufe-Lexware κατά EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)	17
2017/C 338/20	Υπόθεση T-562/17: Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2017 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Albea Services (ALBÉA)	18
2017/C 338/21	Υπόθεση T-564/17: Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2017 — Tong Myong κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	19
2017/C 338/22	Υπόθεση T-568/17: Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2017 — Korea National Insurance Corporation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής	19
2017/C 338/23	Υπόθεση T-578/17: Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2017 — A & O Hotel and Hostel Friedrichshain κατά Επιτροπής	20
2017/C 338/24	Υπόθεση T-583/17: Προσφυγή της 25ης Αυγούστου 2017 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst κατά EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)	21
2017/C 338/25	Υπόθεση T-209/17: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Αυγούστου 2017 — ZGS κατά EUIPO (Schülerhilfe1)	22

Διορθωτικά

2017/C 338/26	Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-396/15 (EE C 283 της 28.8.2017)	23
---------------	---	----

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 338/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 330 της 2.10.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 318 της 25.9.2017

EE C 309 της 18.9.2017

EE C 300 της 11.9.2017

EE C 293 της 4.9.2017

EE C 283 της 28.8.2017

EE C 277 της 21.8.2017

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Ιουλίου 2017 [αίτηση του Supremo Tribunal de Justiça (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fidelidade-Companhia de Seguros SA κατά Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira

(Υπόθεση C-287/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Οδηγία 72/166/ΕΟΚ — Άρθρο 3, παράγραφος 1 — Δεύτερη οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 1 — Ασφαλιστική σύμβαση συναφθείσα βάσει ψευδών δηλώσεων σχετικά με την ιδιοκτησία του οχήματος και την ταυτότητα του συνήθους οδηγού του — Λήπτης της ασφαλίσεως — Έλλειψη οικονομικού συμφέροντος προς σύναψη της ανωτέρω συμβάσεως — Απόλυτη ακυρότητα της ασφαλιστικής συμβάσεως — Αντιτάξιμο σε τρίτους, θύματα ατυχήματος)

(2017/C 338/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal de Justiça

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fidelidade-Companhia de Seguros SA

κατά

Caisse Suisse de Compensation, Fundo de Garantia Automóvel, Sandra Cristina Crystello Pinto Moreira Pereira, Sandra Manuela Teixeira Gomes Seemann, Catarina Ferreira Seemann, José Batista Pereira, Teresa Rosa Teixeira

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 72/166/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 1972, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την ασφάλιση αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων και με τον έλεγχο της υποχρεώσεως προς ασφάλιση της ευθύνης αυτής, και το άρθρο 2, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία έχει ως αποτέλεσμα το αντιτάξιμο σε τρίτους, θύματα ατυχήματος, υπό περιστάσεις όπως αυτές στην υπόθεση της κύριας δίκης, της ακυρότητας ασφαλιστικής συμβάσεως καλύπτουσας την αστική ευθύνη που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, η οποία απορρέει από αρχικές ψευδείς δηλώσεις του λήπτη της ασφαλίσεως όσον αφορά την ταυτότητα του ιδιοκτήτη και του συνήθους οδηγού του οικείου οχήματος ή από το ότι το πρόσωπο για λογαριασμό του οποίου ή στο όνομα του οποίου συνήφθη η εν λόγω ασφαλιστική σύμβαση δεν είχε οικονομικό συμφέρον για τη σύναψη της εν λόγω συμβάσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 326 της 6.9.2016.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
27 Ιουνίου 2017 — Stefano Liberato κατά Luminita Luisa Grigorescu**

(Υπόθεση C-386/17)

(2017/C 338/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείων: Stefano Liberato

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Luminita Luisa Grigorescu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιδρά η παράβαση των κανόνων περί εκκρεμοδικίας, οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 ⁽¹⁾, μόνο στον καθορισμό της διεθνούς δικαιοδοσίας, με επακόλουθη εφαρμογή του άρθρου 24 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003, ή μπορεί αντιθέτως η εν λόγω παράβαση να εμποδίζει την αναγνώριση, στο κράτος μέλος του οποίου το δικαστήριο επιλήφθηκε πρώτο, της αποφάσεως που εκδόθηκε στο κράτος μέλος του οποίου το δικαστήριο επιλήφθηκε δεύτερο, για λόγους δικονομικής δημόσιας τάξεως, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 24 του κανονισμού (ΕΚ) 2201/2003 παραπέμπει μόνο στους κανόνες που καθορίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία και περιέχονται στα άρθρα 3 έως 14 και όχι στο άρθρο 19;
- 2) Αντιβαίνει ερμηνεία του άρθρου 19 του κανονισμού 2201/2003, κατά την οποία αυτό νοείται μόνο ως κανόνας καθορισμού της διεθνούς δικαιοδοσίας, στην έννοια της εκκρεμοδικίας κατά το δίκαιο της Ένωσης καθώς και στη λειτουργία και στον σκοπό της ρυθμίσεως, η οποία αποβλέπει στον καθορισμό συνόλου κανόνων δικονομικής δημόσιας τάξεως, από τους οποίους δεν χωρεί παρέκκλιση, για τη διασφάλιση της δημιουργίας κοινού χώρου χαρακτηριζόμενου από την αμοιβαία εμπιστοσύνη και την καλόπιστη δικονομική συμπεριφορά μεταξύ των κρατών μελών, εντός του οποίου μπορεί να λειτουργεί η αυτόματη αναγνώριση και η ελεύθερη κυκλοφορία των αποφάσεων;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Corte suprema di cassazione (Ιταλία) στις
28 Ιουνίου 2017 — Presidenza del Consiglio dei Ministri κατά Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA**

(Υπόθεση C-387/17)

(2017/C 338/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Αναερσίβλητη: Fallimento Traghetti del Mediterraneo SpA

Προδικαστικά ερωτήματα

1) [Υπό τις περιστάσεις της διαφοράς της κύριας δίκης η οποία έχει ως αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως κατά του Δημοσίου για πράξεις στο πλαίσιο της ασκήσεως της νομοθετικής λειτουργίας, αναφορικά με τη χορήγηση, κατά την περίοδο 1976-1980 και δυνάμει της νομοθεσίας του ίδιου κράτους μέλους (νόμος αριθ. 684 του 1974), επιδοτήσεων οι οποίες συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 92, παράγραφος 1, και νυν άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ) και οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν ούτε εγκρίθηκαν κατά το άρθρο 88 της Συνθήκης ΕΚ (πρώην άρθρο 93 και νυν άρθρο 108 ΣΛΕΕ) υπέρ ναυτιλιακής εταιρίας στο πλαίσιο αγοράς η οποία δεν είχε ακόμη απελευθερωθεί (βαλάσεις ενδομεταφορές-καμποτάζ)]:

α) εφαρμόζεται, και υπό ποιες προϋποθέσεις, για τον σκοπό του χαρακτηρισμού των εν λόγω ενισχύσεων (ως «υφιστάμενων» και, επομένως, ως μη «νέων») το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο ν), του κανονισμού 659/1999 ⁽¹⁾, κατά το οποίο [νοείται ως υφιστάμενη] «ν) κάθε ενίσχυση που θεωρείται ως υφιστάμενη ενίσχυση εφόσον μπορεί να αποδειχθεί ότι όταν τέθηκε σε ισχύ δεν αποτελούσε ενίσχυση, αλλά στη συνέχεια έγινε ενίσχυση λόγω της εξέλιξης της κοινής αγοράς και χωρίς να μεταβληθεί από το κράτος μέλος. Όταν ορισμένα μέτρα μετατρέπονται σε ενισχύσεις λόγω της ελευθέρωσης μιας δραστηριότητας από την κοινοτική νομοθεσία, τα μέτρα αυτά δεν θεωρούνται ως υφιστάμενη ενίσχυση μετά την ταχθείσα ημερομηνία ελευθέρωσης», ή εφαρμόζεται, και υπό ποιες προϋποθέσεις, η αρχή (με διαφορετικό, από τυπικής απόψεως, περιεχόμενο από εκείνο της προμνησθείσας διατάξεως του θετικού δικαίου) –την οποία διατύπωσε το Γενικό Δικαστήριο με την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2000 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-298/97 κ.λπ. (Alzetta κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 143) και η οποία επικυρώθηκε από την κρίσιμη εν προκειμένω απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004 στην υπόθεση C-298/00 P (σκέψεις 66-69)– κατά την οποία «(...) ένα σύστημα ενισχύσεων που θεσπίζεται σε μια αγορά αρχικά κλειστή στον ανταγωνισμό πρέπει να θεωρείται, κατά την ελευθέρωση της αγοράς αυτής, ως υφιστάμενο σύστημα ενισχύσεων, στο μέτρο που δεν ενέπλιε, κατά τον χρόνο θεσπίσεώς του, στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης [μετέπειτα: 87, παράγραφος 1], το οποίο ισχύει αποκλειστικά στους τομείς που είναι ανοικτοί στον ανταγωνισμό, λαμβανομένων υπόψη των όρων που διατυπώνονται στη διάταξη αυτή, σχετικά με τον επηρεασμό των μεταξύ των κρατών μελών εμπορικών συναλλαγών και των επιπτώσεων επί του ανταγωνισμού»;

β) εφαρμόζεται, και υπό ποιες προϋποθέσεις, για τον σκοπό του χαρακτηρισμού των ως άνω ενισχύσεων, το άρθρο 1, στοιχείο β', σημείο ιν), του κανονισμού 659/1999, κατά το οποίο «υφιστάμενη» είναι «κάθε ενίσχυση που θεωρείται ότι είναι υφιστάμενη ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 15» –το οποίο άρθρο 15 καθορίζει δεκαετή προθεσμία παραγραφής για την ανάκτηση των παρανόμως χορηγηθεισών ενισχύσεων– ή εφαρμόζονται, και υπό ποιες προϋποθέσεις (ανάλογες ή όχι προς εκείνες που διέπουν την αρχή που διατυπώνεται με την ανωτέρω διάταξη του ουσιαστικού δικαίου), οι πάγιες αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου τις οποίες έχει καθιερώσει το Δικαστήριο;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22ας Μαρτίου 1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Acea Energia SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.

(Υπόθεση C-406/17)

(2017/C 338/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Acea Energia SpA

Καθών: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσक्रούει στη «ratio» της «γενικής» οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, η οποία θεωρείται «δίχτυ ασφαλείας» για την προστασία των καταναλωτών, και, ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 10, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία υπάγει τον έλεγχο της τηρήσεως των ειδικών υποχρεώσεων που προβλέπονται από τις τομεακές οδηγίες 2009/72/EK ⁽²⁾ και 2009/73/EK ⁽³⁾ για την προστασία των καταναλωτών στο πεδίο εφαρμογής της γενικής οδηγίας 2005/29/EK για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, αποκλείοντας, εκ του αποτελέσματος, την παρέμβαση της τομεακής αρχής –εν προκειμένω της ΑΕΕΓΣΙ– για την καταστολή παραβάσεως της τομεακής οδηγίας σε κάθε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αυτή ενδέχεται να συνιστά ομοίως αθέμιτη εμπορική πρακτική;
- 2) Πρέπει η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK αρχή της ειδικότητας να νοείται ως αρχή η οποία διέπει τις σχέσεις μεταξύ ρυθμιστικών πλαισίων (γενικού ρυθμιστικού πλαισίου και τομεακού ρυθμιστικού πλαισίου) ή τις σχέσεις μεταξύ κανόνων (γενικών κανόνων και ειδικών κανόνων) ή, τέλος, τις σχέσεις μεταξύ ανεξάρτητων εθνικών αρχών επιφορτισμένων με τη ρύθμιση και την εποπτεία των αντίστοιχων τομέων;
- 3) Περίπτωση «συγκρούσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK συνιστά μόνον η απόλυτη αντίφαση μεταξύ των διατάξεων της κανονιστικής ρυθμίσεως περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των λοιπών κανόνων του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι ρυθμίζουν ειδικές πτυχές των εμπορικών πρακτικών ή αρκεί οι εν λόγω κανόνες να εισάγουν ρύθμιση αποκλίνουσα από την κανονιστική ρύθμιση περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οδηγώντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε συρροή κανόνων επί συγκεκριμένης περιπτώσεως;
- 4) Αφορά η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK έννοια των κοινοτικών κανόνων μόνον τις διατάξεις των κανονισμών και των οδηγιών της Ένωσης, καθώς και των κανόνων απευθείας μεταφοράς αυτών στην εσωτερική έννομη τάξη, ή επιτίπουν στην εν λόγω έννοια και οι κανονιστικές και νομοθετικές διατάξεις εφαρμογής αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου;
- 5) Προσक्रούει στην αρχή της ειδικότητας, η οποία καθιερώνεται με την αιτιολογική σκέψη 10 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK, καθώς και στο άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/EK και στο άρθρο 41 της οδηγίας 2009/73/EK ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη κατά την οποία, οσάκις σε ρυθμιζόμενο τομέα, ο οποίος διαθέτει τομεακή ρύθμιση «περί προστασίας καταναλωτών» αναθέτουσα ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες επιβολής κυρώσεων στην αρμόδια αρχή του τομέα, διαπιστώνεται συμπεριφορά επιτίππουσα στην έννοια της «επιθετικής πρακτικής», κατά τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/EK, ή της «επιθετικής υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικής, κατά το παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, πρέπει να εφαρμόζεται πάντα η γενική νομοθεσία για τις αθέμιτες πρακτικές, τούτο δε ακόμη και όταν υφίσταται τομεακή νομοθεσία, θεσπισθείσα για την προστασία των (ιδίων) καταναλωτών και βασιζόμενη σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η οποία ρυθμίζει διεξοδικώς τις ίδιες «επιθετικές πρακτικές» και «επιθετικές υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικές ή, εν πάση περιπτώσει, τις ίδιες «αθέμιτες πρακτικές»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 94).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Green Network SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.

(Υπόθεση C-407/17)

(2017/C 338/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Green Network SpA

Καθών: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στη «ratio» της «γενικής» οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, η οποία θεωρείται «δίκτυ ασφαλείας» για την προστασία των καταναλωτών, και, ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 10, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία υπάγει τον έλεγχο της τηρήσεως των ειδικών υποχρεώσεων που προβλέπονται από τις τομεακές οδηγίες 2009/72/EK ⁽²⁾ και 2009/73/EK ⁽³⁾ για την προστασία των καταναλωτών στο πεδίο εφαρμογής της γενικής οδηγίας 2005/29/EK για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, αποκλείοντας, εκ του αποτελέσματος, την παρέμβαση της τομεακής αρχής –εν προκειμένω της AEEGSI– για την καταστολή παραβάσεως της τομεακής οδηγίας σε κάθε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αυτή ενδέχεται να συνιστά ομοίως αθέμιτη εμπορική πρακτική;
- 2) Πρέπει η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK αρχή της ειδικότητας να νοείται ως αρχή η οποία διέπει τις σχέσεις μεταξύ ρυθμιστικών πλαισίων (γενικού ρυθμιστικού πλαισίου και τομεακού ρυθμιστικού πλαισίου) ή τις σχέσεις μεταξύ κανόνων (γενικών κανόνων και ειδικών κανόνων) ή, τέλος, τις σχέσεις μεταξύ ανεξάρτητων εθνικών αρχών επιφορτισμένων με τη ρύθμιση και την εποπτεία των αντίστοιχων τομέων;
- 3) Περίπτωση «συγκρούσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK συνιστά μόνον η απόλυτη αντίφαση μεταξύ των διατάξεων της κανονιστικής ρυθμίσεως περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των λοιπών κανόνων του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι ρυθμίζουν ειδικές πτυχές των εμπορικών πρακτικών ή αρκεί οι εν λόγω κανόνες να εισάγουν ρύθμιση αποκλίνουσα από την κανονιστική ρύθμιση περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οδηγώντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε συρροή κανόνων επί συγκεκριμένης περιπτώσεως;
- 4) Αφορά η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK έννοια των κοινοτικών κανόνων μόνον τις διατάξεις των κανονισμών και των οδηγιών της Ένωσης, καθώς και των κανόνων απευθείας μεταφοράς αυτών στην εσωτερική έννομη τάξη, ή εμπίπτουν στην εν λόγω έννοια και οι κανονιστικές και νομοθετικές διατάξεις εφαρμογής αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου;
- 5) Προσκρούει στην αρχή της ειδικότητας, η οποία καθιερώνεται με την αιτιολογική σκέψη 10 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK, καθώς και στο άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/EK και στο άρθρο 41 της οδηγίας 2009/73/EK ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη κατά την οποία, οσάκις σε ρυθμιζόμενο τομέα, ο οποίος διαθέτει τομεακή ρύθμιση «περί προστασίας καταναλωτών» αναθέτουσα ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες επιβολής κυρώσεων στην αρμόδια αρχή του τομέα, διαπιστώνεται συμπεριφορά εμπίπτουσα στην έννοια της «επιθετικής πρακτικής», κατά τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/EK, ή της «επιθετικής υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικής, κατά το παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, πρέπει να εφαρμόζεται πάντα η γενική νομοθεσία για τις αθέμιτες πρακτικές, τούτο δε ακόμη και όταν υφίσταται τομεακή νομοθεσία, θεσπισθείσα για την προστασία των (ιδίων) καταναλωτών και βασιζόμενη σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η οποία ρυθμίζει διεξοδικώς τις ίδιες «επιθετικές πρακτικές» και «επιθετικές υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικές ή, εν πάση περιπτώσει, τις ίδιες «αθέμιτες πρακτικές»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 94).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 6 Ιουλίου 2017 — Enel Energia SpA κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato κ.λπ.

(Υπόθεση C-408/17)

(2017/C 338/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Enel Energia SpA

Καθών: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico, Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στη «ratio» της «γενικής» οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, η οποία θεωρείται «δίκτυ ασφαλείας» για την προστασία των καταναλωτών, και, ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 10, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία υπάγει τον έλεγχο της τηρήσεως των ειδικών υποχρεώσεων που προβλέπονται από τις τομεακές οδηγίες 2009/72/EK ⁽²⁾ και 2009/73/EK ⁽³⁾ για την προστασία των καταναλωτών στο πεδίο εφαρμογής της γενικής οδηγίας 2005/29/EK για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, αποκλείοντας, εκ του αποτελέσματος, την παρέμβαση της τομεακής αρχής –εν προκειμένω της AEEGSI– για την καταστολή παραβάσεως της τομεακής οδηγίας σε κάθε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αυτή ενδέχεται να συνιστά ομοίως αθέμιτη εμπορική πρακτική;
- 2) Πρέπει η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK αρχή της ειδικότητας να νοείται ως αρχή η οποία διέπει τις σχέσεις μεταξύ ρυθμιστικών πλαισίων (γενικού ρυθμιστικού πλαισίου και τομεακού ρυθμιστικού πλαισίου) ή τις σχέσεις μεταξύ κανόνων (γενικών κανόνων και ειδικών κανόνων) ή, τέλος, τις σχέσεις μεταξύ ανεξάρτητων εθνικών αρχών επιφορτισμένων με τη ρύθμιση και την εποπτεία των αντίστοιχων τομέων;
- 3) Περίπτωση «συγκρούσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK συνιστά μόνον η απόλυτη αντίφαση μεταξύ των διατάξεων της κανονιστικής ρυθμίσεως περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των λοιπών κανόνων του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι ρυθμίζουν ειδικές πτυχές των εμπορικών πρακτικών ή αρκεί οι εν λόγω κανόνες να εισάγουν ρύθμιση αποκλίνουσα από την κανονιστική ρύθμιση περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οδηγώντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε συρροή κανόνων επί συγκεκριμένης περιπτώσεως;
- 4) Αφορά η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK έννοια των κοινοτικών κανόνων μόνον τις διατάξεις των κανονισμών και των οδηγιών της Ένωσης, καθώς και των κανόνων απευθείας μεταφοράς αυτών στην εσωτερική έννομη τάξη, ή εμπίπτουν στην εν λόγω έννοια και οι κανονιστικές και νομοθετικές διατάξεις εφαρμογής αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου;
- 5) Προσκρούει στην αρχή της ειδικότητας, η οποία καθιερώνεται με την αιτιολογική σκέψη 10 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK, καθώς και στο άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/EK και στο άρθρο 41 της οδηγίας 2009/73/EK ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη κατά την οποία, οσάκις σε ρυθμιζόμενο τομέα, ο οποίος διαθέτει τομεακή ρύθμιση «περί προστασίας καταναλωτών» αναθέτουσα ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες επιβολής κυρώσεων στην αρμόδια αρχή του τομέα, διαπιστώνεται συμπεριφορά εμπίπτουσα στην έννοια της «επιθετικής πρακτικής», κατά τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/EK, ή της «επιθετικής υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικής, κατά το παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, πρέπει να εφαρμόζεται πάντα η γενική νομοθεσία για τις αθέμιτες πρακτικές, τούτο δε ακόμη και όταν υφίσταται τομεακή νομοθεσία, θεσπισθείσα για την προστασία των (ιδίων) καταναλωτών και βασιζόμενη σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η οποία ρυθμίζει διεξοδικώς τις ίδιες «επιθετικές πρακτικές» και «επιθετικές υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικές ή, εν πάση περιπτώσει, τις ίδιες «αθέμιτες πρακτικές»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/EK (ΕΕ L 211, σ. 55).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/73/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/EK (ΕΕ L 211, σ. 94).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 10 Ιουλίου 2017 — Hera Comm Srl κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

(Υπόθεση C-417/17)

(2017/C 338/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Hera Comm Srl

Καθών: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Autorità per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Προσκρούει στη «ratio» της «γενικής» οδηγίας 2005/29/EK ⁽¹⁾, η οποία θεωρείται «δίκτυ ασφαλείας» για την προστασία των καταναλωτών, και, ειδικότερα, στην αιτιολογική σκέψη 10, στο άρθρο 3, παράγραφος 4, και στο άρθρο 5, παράγραφος 3, της οδηγίας αυτής εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία υπάγει τον έλεγχο της τηρήσεως των ειδικών υποχρεώσεων που προβλέπονται από τις τομεακές οδηγίες 2009/72/EK ⁽²⁾ και 2009/73/EK ⁽³⁾ για την προστασία των καταναλωτών στο πεδίο εφαρμογής της γενικής οδηγίας 2005/29/EK για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές, αποκλείοντας, εκ του αποτελέσματος, την παρέμβαση της τομεακής αρχής –εν προκειμένω της AEEGSI– για την καταστολή παραβάσεως της τομεακής οδηγίας σε κάθε περίπτωση κατά την οποία η παράβαση αυτή ενδέχεται να συνιστά ομοίως αθέμιτη εμπορική πρακτική;
- 2) Πρέπει η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK αρχή της ειδικότητας να νοείται ως αρχή η οποία διέπει τις σχέσεις μεταξύ ρυθμιστικών πλαισίων (γενικού ρυθμιστικού πλαισίου και τομεακού ρυθμιστικού πλαισίου) ή τις σχέσεις μεταξύ κανόνων (γενικών κανόνων και ειδικών κανόνων) ή, τέλος, τις σχέσεις μεταξύ ανεξάρτητων εθνικών αρχών επιφορτισμένων με τη ρύθμιση και την εποπτεία των αντίστοιχων τομέων;
- 3) Περίπτωση «συγκρούσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK συνιστά μόνον η απόλυτη αντίφαση μεταξύ των διατάξεων της κανονιστικής ρυθμίσεως περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών και των λοιπών κανόνων του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι ρυθμίζουν ειδικές πτυχές των εμπορικών πρακτικών ή αρκεί οι εν λόγω κανόνες να εισάγουν ρύθμιση αποκλίνουσα από την κανονιστική ρύθμιση περί αθέμιτων εμπορικών πρακτικών, οδηγώντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε συρροή κανόνων επί συγκεκριμένης περιπτώσεως;
- 4) Αφορά η κατ' άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK έννοια των κοινοτικών κανόνων μόνον τις διατάξεις των κανονισμών και των οδηγιών της Ένωσης, καθώς και των κανόνων απευθείας μεταφοράς αυτών στην εσωτερική έννομη τάξη, ή εμπίπτουν στην εν λόγω έννοια και οι κανονιστικές και νομοθετικές διατάξεις εφαρμογής αρχών του ευρωπαϊκού δικαίου;
- 5) Προσκρούει στην αρχή της ειδικότητας, η οποία καθιερώνεται με την αιτιολογική σκέψη 10 και το άρθρο 3, παράγραφος 4, της οδηγίας 2005/29/EK, καθώς και στο άρθρο 37 της οδηγίας 2009/72/EK και στο άρθρο 41 της οδηγίας 2009/73/EK ερμηνεία των αντίστοιχων κανόνων μεταφοράς στην εθνική έννομη τάξη κατά την οποία, οσάκις σε ρυθμιζόμενο τομέα, ο οποίος διαθέτει τομεακή ρύθμιση «περί προστασίας καταναλωτών» αναθέτουσα ρυθμιστικές εξουσίες και εξουσίες επιβολής κυρώσεων στην αρμόδια αρχή του τομέα, διαπιστώνεται συμπεριφορά εμπίπτουσα στην έννοια της «επιθετικής πρακτικής», κατά τα άρθρα 8 και 9 της οδηγίας 2005/29/EK, ή της «επιθετικής υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικής, κατά το παράρτημα I της οδηγίας 2005/29/EK, πρέπει να εφαρμόζεται πάντα η γενική νομοθεσία για τις αθέμιτες πρακτικές, τούτο δε ακόμη και όταν υφίσταται τομεακή νομοθεσία, θεσπισθείσα για την προστασία των (ιδίων) καταναλωτών και βασιζόμενη σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης, η οποία ρυθμίζει διεξοδικώς τις ίδιες «επιθετικές πρακτικές» και «επιθετικές υπό οποιεσδήποτε περιστάσεις» πρακτικές ή, εν πάση περιπτώσει, τις ίδιες «αθέμιτες πρακτικές»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149, σ. 22).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/72/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και για την κατάργηση της οδηγίας 2003/54/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 55).

⁽³⁾ Οδηγία 2009/73/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/55/ΕΚ (ΕΕ L 211, σ. 94).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tartu Halduskohus (Εσθονία) στις 18 Ιουλίου 2017 — Argo Kalda Mardi talu κατά Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

(Υπόθεση C-435/17)

(2017/C 338/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Halduskohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Argo Kalda Mardi talu

Καθού: Põllumajanduse Registrite ja Informatsiooni Amet (PRIA)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάδει προς το άρθρο 93, παράγραφος 1, και το άρθρο 94 του κανονισμού 1306/2013 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου καθώς και προς τις ελάχιστες προδιαγραφές που τίθενται στο παράρτημα II του κανονισμού αυτού η υποχρέωση διατήρησης λιθινών τάφων, την οποία επιβάλλει κράτος μέλος σε όποιον ζητεί ενιαία στρεμματική ενίσχυση καθώς και ενίσχυση για τις επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον πρακτικές, σε περίπτωση παραβάσεως της οποίας εφαρμόζεται η προβλεπόμενη στο άρθρο 39 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 640/2014 ⁽²⁾ της Επιτροπής διοικητική κύρωση μειώσεως των ενισχύσεων κατά 3 %;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα πρέπει όποιος ζητεί ενιαία στρεμματική ενίσχυση καθώς και ενίσχυση για τις επωφελείς για το κλίμα και το περιβάλλον πρακτικές, σύμφωνα με το άρθρο 72, παράγραφος 1, στοιχείο α', το άρθρο 91, παράγραφοι 1 και 2, το άρθρο 93, παράγραφος 1, και το άρθρο 94 του κανονισμού 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ε', του κανονισμού 1307/2013 ⁽³⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, να τηρεί τις επιταγές σχετικά με την καλή γεωργική και περιβαλλοντική κατάσταση των εκτάσεων στο σύνολο της γεωργικής του εκμεταλλεύσεως, για να αποφύγει την επιβολή διοικητικής κυρώσεως, ή μόνο στη γεωργική έκταση για την οποία ζητείται συγκεκριμένα ενίσχυση;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με τη χρηματοδότηση, τη διαχείριση και την παρακολούθηση της κοινής γεωργικής πολιτικής και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 352/78, (ΕΚ) 165/94, (ΕΚ) 2799/98, (ΕΚ) 814/2000, (ΕΚ) 1290/2005 και (ΕΚ) 485/2008 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 549).

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 640/2014 της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2014, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΕ) 1306/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά το ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης και ελέγχου και τους όρους απόρριψης ή ανάκτησης πληρωμών καθώς και τις διοικητικές κυρώσεις που εφαρμόζονται στις άμεσες ενισχύσεις, τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης και την πολλαπλή συμμόρφωση (ΕΕ 2014, L 181, σ. 48).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 347, σ. 608).

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-441/17)

(2017/C 338/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, K. Herrmann)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας (στο εξής: οδηγία για τους οικοτόπους) ⁽¹⁾, καθόσον ενέκρινε παράρτημα του σχεδίου διαχείρισης δασών για τη δασική περιοχή Białowieża χωρίς να εξακριβώσει ότι τούτο δεν θα έχει αρνητική επίδραση στην ακεραιότητα της περιοχής PLC200004 Puszcza Białowieska, η οποία συνιστά τόπο κοινοτικής σημασίας (ΤΚΣ) και ζώνη ειδικής προστασίας (ΖΕΠ),
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους, και από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών (οδηγία για τα πτηνά) ⁽²⁾, καθόσον δεν θέσπισε τα αναγκαία μέτρα διατήρησης που ανταποκρίνονται στις οικολογικές απαιτήσεις των τύπων φυσικών οικοτόπων του παραρτήματος Ι και των ειδών του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας για τους οικοτόπους, καθώς και των πτηνών του παραρτήματος Ι της οδηγίας για τα πτηνά και των μη περιλαμβανόμενων στο εν λόγω παράρτημα αποδημητικών ειδών των οποίων η έλευση είναι τακτική, και για τα οποία η περιοχή PLC200004 Puszcza Białowieska έχει οριστεί ως ΤΚΣ και ΖΕΠ,
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' και δ', της οδηγίας για τους οικοτόπους, καθόσον δεν εξασφάλισε αυστηρή προστασία των σαπροξυλικών κανθάρων (*Cucujus cinnaberinus*, *Buprestis splendens*, *Phryganophilus ruficollis* και *Pytho kolwensis*) του παραρτήματος ΙV της οδηγίας για τους οικοτόπους, δηλαδή δεν απαγόρευσε τη σκόπιμη θανάτωση και παρενόχλησή τους ή τη βλάβη ή καταστροφή των τόπων αναπαραγωγής τους στη δασική περιοχή Białowieża, και
- να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, στοιχεία β' και δ', της οδηγίας για τα πτηνά, καθόσον δεν εξασφάλισε την προστασία των ειδών πτηνών που περιγράφονται στο άρθρο 1 της οδηγίας για τα πτηνά, και ειδικότερα του λευκονώτη δρυοκολάπτη (*Dendrocopos leucotos*), του τριδάκτυλου δρυοκολάπτη (*Picoides tridactylus*), της σπουργιτόγλαυκας (*Glaucidium passerinum*) και του αιγωλιού (*Aegolius funereus*), δηλαδή δεν εξασφάλισε ότι τα είδη αυτά δεν θα θανατώνονται και δεν θα παρενοχλούνται κατά την περίοδο αναπαραγωγής και φωλεοποίησης καθώς και ότι, εντός της δασικής περιοχής Białowieża, οι φωλιές και τα αυγά τους δεν θα καταστρέφονται, βλάπτονται ή απομακρύνονται,
- να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στις 25 Μαρτίου 2016, ο Υπουργός Περιβάλλοντος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, επικαλούμενος την εξάπλωση του βοστρύχου του χαράκτη (του φλοιοφάγου εντόμου *Ips tyrographus*), ενέκρινε παράρτημα του σχεδίου διαχείρισης δασών (ΠΔΔ) του έτους 2012, βάσει του οποίου επιτρέπεται ο τριπλασιασμός της έκτασης υλοτόμησης στη δασική περιοχή Białowieża, δηλαδή η αύξησή της από 63 471 m³ στα 188 000 m³ κατά τα έτη 2012-2021, καθώς και η πραγματοποίηση δραστηριοτήτων ενεργού διαχείρισης δασών σε ζώνες μέχρι σήμερα αποκλειόμενες από οποιαδήποτε παρέμβαση, συνιστάμενων στην απομάκρυνση υπεραιώντιων δέντρων, θνησκόντων ή νεκρών, στα οποία συγκαταλέγονται κυρίως ερυθρελάτες προσβεβλημένες από τον βόστρυχο τον χαράκτη (ήτοι δραστηριότητες εξυγιαντικής υλοτομίας, αναδάσωσης και αναγέννησης). Το παράρτημα αυτό συνιστά «σχέδιο» κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους. Τα ακόλουθα χαρακτηριστικά αποτελούν έκφραση της ακεραιότητας της ζώνης PLC2000004 Puszcza Białowieska: χαρακτήρας του δάσους ως παρθένου, ανεπηρέαστου από τον άνθρωπο, υψηλά ποσοστά γηραιών δέντρων, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και ορισμένα υπεραιώντια, μεγάλη ποσότητα νεκρών δέντρων κατακειμένων ή ιστάμενων (πρέμνα), παρουσία ειδών ενδημικών στα αδιατάρακτα δάση (σαπροξυλικοί κάνθαροι, τριδάκτυλος δρυοκολάπτης, λευκονώτης δρυοκολάπτης, σπουργιτόγλαυκα, αιγωλιός). Ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, οι δραστηριότητες που διεξάγονται στη δασική περιοχή Białowieża είναι αντίθετες προς το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους, διότι, πριν την έγκρισή του εν λόγω παραρτήματος, οι πολωνικές αρχές δεν εξασφάλισαν ότι η υιοθέτησή του δεν θα έχει αρνητική επίδραση στην εν λόγω δασική περιοχή.

Μετά την έκδοση της υπ' αριθ. 51 απόφασης του γενικού διευθυντή της υπηρεσίας κρατικών δασών, της 17ης Φεβρουαρίου 2017, άρχισε η απομάκρυνση των ξερών δέντρων και των δέντρων που είναι προσβεβλημένα από τον βόστρυχο τον χαράκτη σε όλες τις δασικές περιοχές (Białowieża, Browsk, Hajnówka), δηλαδή σε έκταση περίπου 34 000 εκταρίων (η επιφάνεια της περιοχής PLC2000004 Puszcza Białowieska ανέρχεται σε 63 147 εκτάρια).

Η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι δραστηριότητες ενεργού διαχείρισης των δασών στους οικοτόπους 91D0 (δασώδεις τυρφώνες) και 91E0 (αλλουβιακά δάση με ιτιές, λεύκες, κλήθρες και μελίες) και στις υπεραιώνιες δασοσυστάδες του οικοτόπου 9170 (υποηπειρωτικά δάση δρυός και καρπίνου) καθώς και στους οικοτόπους των παρακάτω ειδών: λευκονώτης δρυοκολάπτης, τριδάκτυλος δρυοκολάπτης, σπουργιτόγλαυκα, αιγιωλιός, σφηκοβαρβακίνα, νανομυγοχάφτης, κρικομυγοχάφτης και φασσοπερίστερο και στους οικοτόπους των σαπροξυλικών κανθάρων (*Cucujus cinnaberinus*, *Boros schneideri*, *Phryganophilus ruficollis*, *Pytho kolwensis*, *Rhysodes sulcatus* και *Buprestis splendens*), όπως και η απομάκρυνση υπεραιώνιων νεκρών ερυθρελατών και η υλοτομία στο πλαίσιο εντατικοποίησης της δασικής εκμετάλλευσης στην περιοχή PLC200004 Puszcz Białowieska λόγω εφαρμογής της απόφασης του Υπουργού Περιβάλλοντος της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της 25 Μαρτίου 2016, και της υπ' αριθ. 51 απόφασης του γενικού διευθυντή της υπηρεσίας κρατικών δασών, της 17ης Φεβρουαρίου 2017, συνιστούν δυνητική απειλή για τους φυσικούς οικοτόπους και για τους οικοτόπους ζώων και πτηνών προσδιοριζόμενων στο Plan Zadań Ochronnych (σχέδιο προστασίας, στο εξής: PZO) για την περιοχή PLC 2000004 Puszcz Białowieska, καθιστώντας αδύνατη την υλοποίηση των περιγραφόμενων στο PZO προστατευτικών δράσεων με σκοπό την παραμονή της περιοχής Puszcz Białowieska PLC200004 σε ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης, πράγμα που συνεπάγεται παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους.

Εκτός αυτού, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ανωτέρω περιγραφόμενες δραστηριότητες ενεργού διαχείρισης δασών οι οποίες υλοποιήθηκαν βάσει του εν λόγω παραρτήματος και συνεπάγονται καταστροφή των οικοτόπων των αυστηρά προστατευόμενων σαπροξυλικών κανθάρων καθιστούν αδύνατη την ανάληψη συγκεκριμένων και ειδικών ενεργειών προκειμένου να εξασφαλιστεί ικανοποιητική κατάσταση διατήρησης των τεσσάρων ειδών σαπροξυλικών κανθάρων (*Cucujus cinnaberinus*, *Buprestis splendens*, *Phryganophilus ruficollis* και *Pytho kolwensis*) που περιλαμβάνονται στο παράρτημα IVa της οδηγίας για τους οικοτόπους.

Τέλος, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι ανωτέρω περιγραφόμενες δραστηριότητες ενεργού διαχείρισης δασών οι οποίες υλοποιήθηκαν βάσει του παραρτήματος, στο μέτρο που οδηγούν σε καταστροφή των οικοτόπων του λευκονώτη δρυοκολάπτη (*Dendrocoros leucotos*), του τριδάκτυλου δρυοκολάπτη (*Picoidea tridactylus*), της σπουργιτόγλαυκας (*Glaucidium passerinum*) και του αιγιωλιού (*Aegolius funereus*), συνεπάγονται παράβαση της υποχρέωσης αποτελεσματικής προστασίας των ανωτέρω ειδών πτηνών, δεδομένου ότι δεν αποτρέπουν την καταστροφή των φωλιών τους ούτε τη σκόπιμη παρενόχλησή τους.

⁽¹⁾ EE L 206, σ. 7.

⁽²⁾ EE L 20, σ. 7.

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το High Court (Ιρλανδία) στις 28 Ιουλίου 2017 —
Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle, Liam Donegan κατά An Bord Pleanála**

(Υπόθεση C-461/17)

(2017/C 338/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court (Ιρλανδία)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Brian Holohan, Richard Guilfoyle, Noric Guilfoyle και Liam Donegan

Καθής: An Bord Pleanála

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Πρέπει, σύμφωνα με την οδηγία 92/43/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, όπως τροποποιήθηκε [οδηγία για τους οικοτόπους], να προσδιορίζεται στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων το σύνολο των οικοτόπων και των ειδών για τα οποία προστατεύεται μια περιοχή;
- β) Πρέπει [σύμφωνα με την οδηγία για τους οικοτόπους] να προσδιορίζονται και να αναλύονται στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων οι πιθανές επιπτώσεις σε όλα τα είδη (και όχι μόνο στα προστατευόμενα) που αποτελούν τμήμα ενός προστατευόμενου οικοτόπου και συμβάλλουν στη διαμόρφωσή του;

- γ) Πρέπει [σύμφωνα με την οδηγία για τους οικοτόπους] να αναλύονται ρητώς στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων οι επιπτώσεις του προτεινόμενου έργου στα προστατευόμενα είδη και στους οικοτόπους τόσο στην ειδική ζώνη διατηρήσεως όσο και εκτός αυτής;
- δ) Πρέπει, σύμφωνα με την οδηγία 2011/92/ΕΕ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε, να αναλύεται ρητώς στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων εάν το προτεινόμενο έργο θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στα είδη που προσδιορίζονται στην έκθεση;
- ε) Συνιστά «κύρια εναλλακτική λύση» κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε, μια επιλογή η οποία ελήφθη υπόψη και αναλύθηκε από τον κύριο του έργου στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων ή/και την οποία υποστήριξαν ορισμένοι από τους ενδιαφερομένους ή/και την οποία εξέτασε η αρμόδια αρχή, ακόμη και αν απορρίφθηκε από τον κύριο του έργου σε πρώιμο στάδιο;
- στ) Πρέπει, σύμφωνα με την οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε, να περιλαμβάνονται στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων επαρκή στοιχεία ως προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις κάθε εναλλακτικής λύσεως, ώστε να είναι εφικτή η σύγκριση μεταξύ των διαφορετικών εναλλακτικών λύσεων ως προς τη φιλικότητά τους προς το περιβάλλον ή/και πρέπει να αναφέρεται ρητώς στην έκθεση περιβαλλοντικών επιπτώσεων η μεθοδολογία βάσει της οποίας ελήφθησαν υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εναλλακτικών λύσεων;
- ζ) Πρέπει να θεωρηθεί ότι απαίτηση του άρθρου 5, παράγραφος 3, στοιχείο δ', της οδηγίας 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον, όπως τροποποιήθηκε, ότι ο κύριος του έργου πρέπει να αιτιολογήσει την επιλογή του, «λαμβάνομένων υπόψη των επιπτώσεων στο περιβάλλον», εφαρμόζεται μόνο για την τελική επιλογή ή εφαρμόζεται, επίσης, για τις κυριότερες εναλλακτικές λύσεις που μελετήθηκαν, ώστε να πρέπει να αναλύονται οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των εν λόγω επιλογών;
- η) Είναι σύμφωνο με τους σκοπούς της [οδηγίας για τους οικοτόπους] να καθορίζονται λεπτομέρειες της φάσεως κατασκευής (όπως η τοποθεσία του εργοταξίου και οι εργοταξιακοί δρόμοι) μετά την έκδοση της πολεοδομικής άδειας και, αν ναι, μπορεί η αρμόδια δημόσια αρχή να επιτρέπει στον κύριο του έργου να ρυθμίζει μονομερώς τέτοια ζητήματα στο πλαίσιο της χορηγηθείσας πολεοδομικής άδειας και να γνωστοποιήσει εκ των υστέρων τις ρυθμίσεις αυτές στη δημόσια αρχή αντί να ζητήσει εκ των προτέρων την έγκρισή της;
- θ) Υποχρεούται η αρμόδια αρχή να καταγράψει στα πρακτικά, σύμφωνα με την [οδηγία για τους οικοτόπους], κατά πόσον η άποψη των εμπειρογνομόνων που παρουσιάσθηκε ενώπιόν της συνηγορεί υπέρ της συγκεντρώσεως περισσότερων στοιχείων πριν από τη χορήγηση της πολεοδομικής άδειας, ώστε λεπτομερώς και με σαφήνεια να αποκλείεται οποιαδήποτε αμφιβολία ως προς το περιεχόμενο και τις επιπτώσεις μιας τέτοιας εμπειρογνωμοσύνης;
- ι) Υποχρεούται η αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την [οδηγία για τους οικοτόπους], να αιτιολογήσει, είτε απλώς είτε λεπτομερώς, την απόφασή της να απορρίψει το συμπέρασμα του ελεγκτή της ότι απαιτούνται περαιτέρω στοιχεία ή επιστημονική μελέτη πριν από τη χορήγηση πολεοδομικής άδειας; και
- κ) Πρέπει, σύμφωνα με την [οδηγία για τους οικοτόπους], η δημόσια αρχή, όταν προβαίνει στη δέουσα εκτίμηση, να αιτιολογεί λεπτομερώς και με σαφήνεια την απόφασή της ως προς κάθε της στοιχείο;

⁽¹⁾ ΕΕ L 206, σ. 7

⁽²⁾ ΕΕ L 26, σ. 1

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-498/17)

(2017/C 338/12)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara και E. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων (ΕΕ L 182, σ. 1), η λειτουργία των χώρων υγειονομικής ταφής αποβλήτων (ΧΥΤΑ) που δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνέχισης των δραστηριοτήτων ή μη λαμβάνοντας τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίσει τη συμμόρφωση των ΧΥΤΑ που έλαβαν άδεια συνέχισης των δραστηριοτήτων προς τις προβλεπόμενες από την οδηγία απαιτήσεις, πλην των απαιτήσεων του παραρτήματος Ι, σημείο 1, της ίδιας οδηγίας, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο β', δεύτερη περίοδος, και από το άρθρο 14, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, σε σχέση με τους ακόλουθους ΧΥΤΑ: 1) Avigliano (Loc. Serre Le Brece) 2) Ferrandina (Loc. Venita) 3) Genzano di Lucania (Loc. Matinella) 4) Latronico (Loc. Torre) 5) Lauria (Loc. Carpineto) 6) Maratea (Loc. Montescuro) 7) Moliterno (Loc. Tempa La Guarella) 8) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta: ΧΥΤΑ του οποίου η παύση λειτουργίας προβλεπόταν για τον Σεπτέμβριο του 2016) 9) Potenza (Loc. Montegrosso-Pallareta: ΧΥΤΑ δηλωθείς ως ουδέποτε χρησιμοποιηθείς) 10) Rapolla (Loc. Albero in Piano) 11) Roccanova (Loc. Serre) 12) Sant'Angelo Le Fratte (Loc. Farisi) 13) Campotosto (Loc. Reperduto) 14) Capistrello (Loc. Trasolero) 15) Francavilla (Valle Anzuca) 16) L'Aquila (Loc. Ponte delle Grotte) 17) Andria (D'Oria G. & C. s.n.c) 18) Canosa (CO.BE.MA) 19) Bisceglie (CO.GE.SER) 20) Andria (F.Ili Acquaviva) 21) Trani (BAT-Igea s.r.l.) 22) Torviscosa (Società Caffaro),
- να διαπιστώσει ότι, μη λαμβάνοντας όλα τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να παύσει το συντομότερο δυνατόν, σύμφωνα με τα άρθρα 7, στοιχείο ζ', και 13 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, η λειτουργία των ΧΥΤΑ που δεν έλαβαν, σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας αυτής, άδεια συνέχισης των δραστηριοτήτων, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο β', δεύτερη περίοδος της οδηγίας αυτής, σε σχέση με τους ακόλουθους ΧΥΤΑ: 23) Atella (Loc. Cafaro) 24) Corleto Perticara (Loc. Tempa Masone) 25) Marsico Nuovo (Loc. Galaino) 26) Matera (Loc. La Martella) 27) Pescopagano (Loc. Domacchia) 28) Rionero in Vulture (Loc. Ventaruolo) 29) Salandra (Loc. Piano del Governo) 30) San Mauro Forte (Loc. Priati) 31) Senise (τοπ. Palomabara) 32) Tito (Loc. Aia dei Monaci) 33) Tito (Loc. Valle del Forno) 34) Capestrano (Loc. Tirassegno) 35) Castellalto (Loc. Colle Coccu) 36) Castelvechio Calvisio (Loc. Termine) 37) Corfinio (Loc. Cannucce) 38) Corfinio (Loc. Case querceto) 39) Mosciano S. Angelo (Loc. Santa Assunta) 40) S. Omero (Loc. Ficcadenti) 41) Montecorvino Pugliano (Loc. Parapoti) 42) San Bartolomeo in Galdo (Loc. Serra Pastore) 43) Trivigiano (ex Cava Zof) 44) Torviscosa (Loc. La Valletta)
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων, προβλέπει τους λεγόμενους «υφιστάμενους» ΧΥΤΑ, δηλαδή εκείνους για τους οποίους έχει χορηγηθεί άδεια ή οι οποίοι λειτουργούν ήδη πριν από τη 16η Ιουλίου 2001, προθεσμία εντός της οποίας η οδηγία 1999/31/ΕΚ έπρεπε να μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο της 18, παράγραφος 1. Το άρθρο 14 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους οφείλουν, μέχρι τις 16 Ιουλίου 2009, είτε να ολοκληρώσουν τα αναγκαία έργα διευθέτησης των εν λόγω ΧΥΤΑ προκειμένου αυτοί να καταστούν σύμφωνοι με τις απαιτήσεις που θέτει η οδηγία (άρθρο 14, στοιχείο γ', της οδηγίας), είτε να παύσουν τη λειτουργία τους (άρθρο 14, στοιχείο β', δεύτερη περίοδος, της οδηγίας).

Η Επιτροπή εκτιμά ότι από τα στοιχεία που προσκόμισε η Ιταλική Δημοκρατία κατά το στάδιο της διαδικασίας πριν την άσκηση της προσφυγής προκύπτει ότι καμία από αυτές τις δύο απαιτήσεις δεν πληρώθηκε σε σχέση με 44 υφιστάμενους ΧΥΤΑ, με αποτέλεσμα η Ιταλική Δημοκρατία να παραβεί, ως προς τους ΧΥΤΑ αυτούς, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 14, στοιχείο β', δεύτερη περίοδος, και στοιχείο γ', της οδηγίας 1999/31/ΕΚ.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Sigma Orionis κατά ΕΟΕ

(Υπόθεση T-47/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διαιτησίας — Πρόγραμμα-πλαίσιο Ορίζων 2020 για την έρευνα και την καινοτομία — Απόφαση περί αναστολής καταβολής των πληρωμών και καταγγελίας των συμβάσεων επιχορηγήσεως κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Ποσά τα οποία υποστηρίζεται ότι οφείλει ο ΕΟΕ στο πλαίσιο της εκτελέσεως των συμβάσεων επιχορηγήσεως — Αίτημα αποζημιώσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υφίσταται επείγον — Στάθμιση συμφερόντων)

(2017/C 338/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sigma Orionis SA (Valbonne, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Εκτελεστικός Οργανισμός Έρευνας (ΕΟΕ) (εκπρόσωποι: S. Payan-Lagrou και V. Canetti, επικουρούμενες από τον D. Waelbroeck και την A. Duron, δικηγόρους)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για την εκ μέρους του ΕΟΕ άμεση καταβολή χρηματικού ποσού οφειλομένου βάσει της συμβάσεως επιχορηγήσεως «FET-Event».

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Sigma Orionis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-48/16 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα — Ρήτρα διαιτησίας — Έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (2007-2013) και πρόγραμμα-πλαίσιο Ορίζων 2020 για την έρευνα και την καινοτομία — Απόφαση περί αναστολής καταβολής των πληρωμών και καταγγελίας των συμβάσεων επιχορηγήσεως κατόπιν οικονομικού ελέγχου — Ποσά τα οποία υποστηρίζεται ότι οφείλει ο ΕΟΕ στο πλαίσιο της εκτελέσεως των συμβάσεων επιχορηγήσεως — Αίτημα αποζημιώσεως — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Δεν υφίσταται επείγον — Στάθμιση συμφερόντων]

(2017/C 338/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Sigma Orionis SA (Valbonne, Γαλλία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Lewis και M. Siekierzyńska)

Αντικείμενο

Αίτημα, βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για την εκ μέρους της Επιτροπής άμεση καταβολή διαφόρων χρηματικών ποσών οφειλομένων βάσει πλειόνων συμβάσεων επιχορηγήσεως και την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως περί καταγγελίας των συμβάσεων αυτών.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

**Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 25ης Αυγούστου 2017 –Μάλτα κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-653/16 R)**

[Ασφαλιστικά μέτρα — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κοινή αλιευτική πολιτική — Κανονισμός (ΕΚ) 1224/2009 — Αλληλογραφία Μάλτας και Επιτροπής — Πρόσβαση παρασχεθείσα στην Greenpeace — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — *Fumus boni juris* — Στάθμιση συμφερόντων]

(2017/C 338/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: Δημοκρατία της Μάλτας (εκπρόσωποι: A. Buhagiar)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Baquero Cruz και F. Clotuche-Duvieusart)

Αντικείμενο

Αίτηση, δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ, για την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2016, η οποία εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, σχετικά με αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα η οποία καταχωρίστηκε με αριθμό πρωτοκόλλου GestDem2015/5711A-018-2014.

Διατακτικό

Ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Αναστέλλει την εκτέλεση της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 13ης Ιουλίου 2016, η οποία εκδόθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, σχετικά με αίτηση προσβάσεως σε έγγραφα η οποία καταχωρίστηκε με αριθμό πρωτοκόλλου GestDem2015/5711A-018-2014, καθόσον με την απόφαση αυτή παρέχεται πρόσβαση στα έγγραφα που εξέδωσε η Δημοκρατία της Μάλτας.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Yellow Window κατά EIGE

(Υπόθεση T-439/17)

(2017/C 338/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Yellow Window (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενος: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 8ης Μαΐου 2017, περί μη προκρίσεως της προσφοράς της στο πλαίσιο της διαδικασίας αναθέσεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04 «Ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων: Αξιολογώντας δεδομένα για κορίτσια σε κίνδυνο», καθώς και τις μεταγενέστερες αποφάσεις περί προκρίσεως της προσφοράς άλλου υποψηφίου και περί αναθέσεως της συμβάσεως σε αυτόν·

- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει τη ζημία που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη και να καταβάλει τόκο 8 % ή, επικουρικώς, να της καταβάλει αποζημίωση, προσαυξημένη κατά 8 %·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, της αρχής της διαφάνειας και της αρχής της συνετούς δράσεως, από παράβαση του καθήκοντος εμπιστευτικότητας, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από ανακολουθίες στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2017 — *Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España* κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)

(Υπόθεση T-501/17)

(2017/C 338/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: *Mutualidad Complementaria de Previsión Social Renault España* (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Solana López, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (SRB) παρέβη το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθόσον εξέδωσε κατά την εκτελεστική σύνοδο του της 7ης Ιουνίου 2017 την απόφαση SRB/EES/2017/08 με την οποία ενέκρινε το καθεστώς εξυγίανσης του χρηματοπιστωτικού ιδρύματος Banco Popular Español, S.A.·
- να ακυρώσει συνεπώς με *ex tunc* αποτελέσματα την εν λόγω απόφαση καθώς και τις μεταγενέστερες εκτελεστικές πράξεις που εκδόθηκαν ενδεχομένως από το SRB.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στις υποθέσεις T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía* και *Hermanidad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos* κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno* και *SFL* κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde* κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-483/17, *García Suárez* κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-484/17, *Fidesban* κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-497/17, *Sánchez del Valle* και *Calatrava Real State 2015* κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, και T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda* κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Προσφυγή της 7ης Αυγούστου 2017 — OCU κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης (SRB)**(Υπόθεση T-512/17)**

(2017/C 338/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Organización de Consumidores y Usuarios (OCU) (Μαδρίτη, Ισπανία) και 37 άλλοι προσφεύγοντες

Καθού: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει παράνομα και ανεφάρμοστα τα άρθρα 18 και 29 του κανονισμού (ΕΕ) 806/2014·
- να καταδικάσει το καθού Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η παρούσα προσφυγή βάλλει κατά της αποφάσεως SRB/EES/2017/08 του Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, της 7ης Ιουνίου 2017, για την έγκριση του σχεδίου εξυγίανσης της Banco Popular Español, S.A..

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοιοι προς τα όσα προβάλλονται στις υποθέσεις T-478/17, Mutuality de la Abogacía και Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno και SFL κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-483/17, García Suárez κ.λπ. κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-484/17, Fidesban κ.λπ. κατά Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, T-497/17, Sánchez del Valle και Calatrava Real State 2015 κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης, και T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda κατά Επιτροπής και Ενιαίου Συμβουλίου Εξυγίανσης.

Προσφυγή της 11ης Αυγούστου 2017 — Haufe-Lexware κατά EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)**(Υπόθεση T-546/17)**

(2017/C 338/19)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Freiburg im Breisgau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Hebeis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Πεκίνο, Κίνα)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Leshare» — Υπ' αριθ. 13 883 301 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιουνίου 2017 στην υπόθεση R 1691/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 17ης Αυγούστου 2017 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Albea Services (ALBÉA)

(Υπόθεση T-562/17)

(2017/C 338/20)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Αιτούσα: dm-drogerie markt Verwaltungs-GmbH (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: O. Bludovsky και C. Mellein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Albea Services (Gennevilliers, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του εικονιστικού σήματος το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «ALBÉA» — Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπ' αριθ. 1 210 553

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 25ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση R 1870/2016-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Μαΐου 2017 (υπόθεση R 1870/2016-1) και, κατά συνέπεια, να διαγράψει το σήμα της αιτούσας·

επικουρικώς

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 25ης Μαΐου 2017 (υπόθεση R 1870/2016-1) και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γραφείο·

επικουρικώς

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της 25ης Μαΐου 2017 (υπόθεση R 1870/2016-1).

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β' του κανονισμού 207/2009·
-

Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2017 — Tong Myong κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-564/17)**

(2017/C 338/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: So Tong Myong (Πιονγκγιάνγκ, Λαοκρατική Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: M. Lester και S. Midwinter, QC, T. Brentnall και A. Stevenson, Solicitors)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/993 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2017, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 329/2007 του Συμβουλίου για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 149, σ. 67) και την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2016/849 του Συμβουλίου, της 27ης Μαΐου 2016, για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 149, σ. 75), καθόσον εγγράφουν τον προσφεύγοντα στον κατάλογο των προσώπων και οντοτήτων έναντι των οποίων επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα.
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, ο προσφεύγων προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών δεν αιτιολόγησαν καταλλήλως ή αρκούντως την εγγραφή του στον κατάλογο.
2. Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη καθόσον έκριναν ότι ο ίδιος πληροί οποιοδήποτε από τα κριτήρια εγγραφής στον κατάλογο· δεν υφίσταται πραγματική βάση για την εγγραφή αυτή.
3. Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών προέβησαν σε κατάχρηση εξουσίας καθόσον επιχείρησαν να καταστήσουν αναποτελεσματικό και, επομένως, να παρακάμψουν το δικαίωμά του αποτελεσματικής ένδικης προστασίας όσον αφορά την εγγραφή του σε κατάλογο δυνάμει του άρθρου 230 ΣΛΕΕ και/ή προσέβαλαν το δικαίωμα ίσης μεταχειρίσεως του προσφεύγοντος.
4. Με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών δεν του παρουσίασαν, πριν την επανεγγραφή του στον κατάλογο, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία φέρονται να στηρίζαν την απόφασή τους περί επανεγγραφής του.
5. Με τον πέμπτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών παραβίασαν τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.
6. Με τον έκτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι οι καθών προσέβαλαν, αδικαιολόγητα και δυσανάλογα, τα θεμελιώδη δικαιώματά του, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός του ιδιοκτησίας, της επιχειρηματικής του ελευθερίας και του δικαιώματος της προστασίας της φήμης του.

Προσφυγή της 18ης Αυγούστου 2017 — Korea National Insurance Corporation κατά Συμβουλίου και Επιτροπής**(Υπόθεση T-568/17)**

(2017/C 338/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Korea National Insurance Corporation (Πιονγκγιάνγκ, Λαοκρατική Δημοκρατία της Κορέας) (εκπρόσωποι: M. Lester και S. Midwinter, QC, T. Brentnall και A. Stevenson, Solicitors)

Καθών: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/993 της Επιτροπής, της 12ης Ιουνίου 2017, σχετικά με την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 329/2007 του Συμβουλίου για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 149, σ. 67), την απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/994 του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2017, για την τροποποίηση της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/849 σχετικά με την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαοκρατικής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 149, σ. 75), την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2017/1459 του Συμβουλίου, της 10ης Αυγούστου 2017, για την εφαρμογή της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2016/849 για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 208, σ. 38), και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2017/1457 της Επιτροπής, της 10ης Αυγούστου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 329/2007 του Συμβουλίου για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ 2017, L 208, σ. 33), καθόσον εγγράφουν την προσφεύγουσα στον κατάλογο των οντοτήτων στις οποίες επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα.
- να καταδικάσει τους καθών στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών δεν αιτιολόγησαν καταλλήλως ή αρκούντως την εγγραφή της στον κατάλογο.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη καθόσον έκριναν ότι η ίδια πληροί οποιοδήποτε από τα κριτήρια εγγραφής στον κατάλογο· δεν υφίσταται πραγματική βάση για την εγγραφή αυτή.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών δεν της παρουσίασαν πριν την επανεγγραφή της στον κατάλογο τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία φέρονται να στηρίζαν την απόφασή τους περί επανεγγραφής ή την εφαρμογή της εγγραφής της σε κατάλογο του ΟΗΕ από την ΕΕ, προσβάλλοντας έτσι τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας και του δικαιώματός της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας.
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών δεν εκπλήρωσαν τις υποχρεώσεις τους καθόσον αποφάσισαν να την εγγράψουν στον κατάλογο κατόπιν της εγγραφής της σε κατάλογο του ΟΗΕ.
5. Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών προέβησαν σε κατάχρηση εξουσίας καθόσον επιχείρησαν να καταστήσουν αναποτελεσματικό και, επομένως, να παρακάμψουν το δικαίωμά της αποτελεσματικής ένδικης προστασίας όσον αφορά την εγγραφή της σε κατάλογο δυνάμει του άρθρου 230 ΣΛΕΕ και/ή προσέβαλαν το δικαίωμα ίσης μεταχειρίσεως της προσφεύγουσας.
6. Με τον έκτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών παραβίασαν τη νομοθεσία περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων.
7. Με τον έβδομο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι οι καθών προσέβαλαν, αδικαιολόγητα και δυσανάλογα, τα θεμελιώδη δικαιώματά της, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματός της ιδιοκτησίας, της επιχειρηματικής της ελευθερίας και του δικαιώματος της προστασίας της φήμης της.

Προσφυγή της 26ης Αυγούστου 2017 — A & O Hotel and Hostel Friedrichshain κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-578/17)

(2017/C 338/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: A & O Hotel and Hostel Friedrichshain GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Heise και M. Lindner, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση C(2017) 3220 τελικό της Επιτροπής, της 29ης Μαΐου 2017, περί μέτρων ενισχύσεως μη φορολογικού χαρακτήρα που έλαβε η Γερμανία υπέρ της Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (κ.λπ.) SA.43145 (2016/FC) (ΕΕ 2017, C 193, σ. 1) και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει έναν λόγο ακυρώσεως.

Παράβαση ουσιώδους τύπου και κανόνων της διαδικασίας βάσει του άρθρου 108, παράγραφος 2 ΣΛΕΕ σε συνδυασμό με τα άρθρα 4, παράγραφος 4, και 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 ⁽¹⁾ και βάσει του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ

- Η Επιτροπή προσέβαλε διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας, στο μέτρο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφασή της μόνον κατόπιν προκαταρκτικής εξετάσεως, ενώ όφειλε να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, εξετάζοντας, όπως όφειλε, τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε στη διάθεσή της, θα έπρεπε να αμφιβάλει σχετικά με τη συμβατότητα των μέτρων ενισχύσεως μη φορολογικού χαρακτήρα που είχε παρανόμως λάβει η Γερμανία υπέρ της Jugendherberge Berlin Ostkreuz gGmbH (κ.λπ.).
- Η προσφεύγουσα υποστηρίζει περαιτέρω ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, παράγραφος 2, καθόσον κατ' ουσία δεν εξέτασε ή εξέτασε μόνον ανεπαρκώς, στην προσβαλλόμενη απόφασή της, τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία που ήγειραν αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα των επίμαχων μέτρων ενισχύσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 25ης Αυγούστου 2017 — EOS Deutscher Inkasso-Dienst κατά EUIPO — IOS Finance EFC (IOS finance)

(Υπόθεση T-583/17)

(2017/C 338/24)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: EOS Deutscher Inkasso-Dienst GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: B. Sorg, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: IOS Finance EFC, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «IOS FINANCE» — Υπ' αριθ. 12 544 061 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Ιουνίου 2017 στην υπόθεση R 2262/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος ακυρώσεως

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 23ης Αυγούστου 2017 — ZGS κατά EUIPO (Schülerhilfe1)

(Υπόθεση T-209/17) ⁽¹⁾

(2017/C 338/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 168 της 29.5.2017.

ΔΙΟΡΘΩΤΙΚΑ**Διορθωτικό στην ανακοίνωση στην Επίσημη Εφημερίδα για την υπόθεση T-396/15**

(Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 283 της 28ης Αυγούστου 2017)

(2017/C 338/26)

Η δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα ανακοίνωση στην υπόθεση T-396/15, Herm. Sprenger κατά EUIPO — web2get (Σχήμα αρθρωτού αναβολέα) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 30ής Μαΐου 2017 — Herm. Sprenger κατά EUIPO — web2get
(Σχήμα αρθρωτού αναβολέα)**

(Υπόθεση T-396/15) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας — Ανάκληση της αιτήσεως
κηρύξεως ακυρότητας — Κατάργηση της δίκης)

(2017/C 283/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Γερμανία) (εκπρόσωπος: V. Schiller, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 22ας Απριλίου 2015 (υπόθεση R 520/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της web2get GmbH & Co. KG και της Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Καταδικάζει την Herm. Sprenger GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 302 της 14.9.2015.

